

Et helt folk i oljetåka

Av Arno Mong Daastøl

Institute for Creditary Economics

Doktorand, Finanzwissenschaft, Universität Erfurt

Redaktørens leder 21 nov. beskylder meg for å være forvirret mht. oljefondet. Dessverre får jeg ikke tilsvarende plass til å forsvare meg. Hele forklaringen på hvorfor redaktøren, samt de fleste politikere og ”eksperter” tar grundig feil publiseres derfor på internett: www.credec.org/docs/oljefond.html

Redaktøren påstår om meg: ”Her forveksler han pensjonsfond og valutareserve”. Geoffrey Gardiner er pensjonert direktør i Barclays, Storbritannias største bank. Han skriver: ”Redaktørens skille er vrøvl. Alle utenlandske aktiva er krav på utenlandsk økonomisk produksjon.” Oljepengene kan derfor bare brukes til import.

Oljefondsprosessen er heller ikke slik redaktøren beskriver. Intet tas i dag ut av oljefondet. Redaktøren blander dessuten sammen Statens budsjettbalanse og Norges betalingsbalanse (med utlandet). Han glemmer også at salg av utenlandske verdipapirer vil betales med utenlandsk valuta.

Gardiner skriver: ”.. i praksis gir Norge mesteparten av oljen vekk,” - og om risikoreporten fra oljefondets Strategiråd: ”Den er ikke verd papiret den er trykt på”.

Oljefondets strategi med passivt eierskap, som ikke kjøper kompetanse hjem til Norge, passer utenlandske interesser perfekt. Som en bananrepublikk bruker Norge 120 milliarder årlig (2008) i kortsiktige investeringer i Nordsjøen. Politikerne øser deretter vår nasjonalriksdom ut på verdens ustabile kapitalmarkeder, men vedlikeholder ikke vår infrastruktur for framtidens generasjoner.

Det er en demokratisk plikt å gå til bunns i hvordan et helt folk har blitt feilinformert og (selv)bedratt.